

Voor moeder en vader

Voor Leo

Voor alle reuzen die ons pad kruisen

INHOUD

7	Voorwoord
9	DE BOOM
11	Broeders
12	Lichaam
14	Midlife
15	Zilver
17	Mediteren
18	Stilte zoon
20	Ontsnappen
22	De boom
43	FRANKY
45	Vader en zoon
47	Spoor vijf
49	Norah
51	Malloten
52	Koket
53	Stront
55	Een andere tijd
56	Franky
87	VORST ANDREJ
89	Ikje
90	Nog over gedachten
92	De derde week
93	De rest van je leven
94	Bij Bekaert

97	Aan Flagey
98	De iris
99	Vorst Andrej

119	Dankwoord
-----	-----------

125	Referenties
-----	-------------

VOORWOORD

Hoe zou je weten
wat je wilt?
Hoe komt 'n jongen erop,
dat ie Franky wil heten,
schiet die gril hem
uit het niets
als man te binnen?

Hoe zou je weten
wat je wilt?
Zelfs de simpelste dingen,
je arm tillen,
je vingers vouwen
in gebed
of gewoon bidden
zonder woorden te verspillen?
Want ineens was ie daar
die vreemde nood
stil te zitten,
wat wij mediteren noemen,
op te kijken van je werk,
verstrooid,
niet langer de soldaat
die je bent

Hoe zou je weten
wat je wilt met woorden?
Neem nou Franky,
die allerkleinste rimpeling
als water door de wind geroerd

Hoed je ervoor
een verhaal van 'm te maken
En als het dan toch moet,
trek je lijnen zo
dat je niets overslaat,
niet het lied, de reus, de boom
de gedaanten
waarin deze man zich toont

En waarom die lijnen voeren
naar het front
waar een vorst crepeert,
een Russisch vorst,
hoe zou je dat weten,
al ben jij het die ze trekt?
Noch welke namen je kiest
voor zover je iets te kiezen hebt
Hoe zou je weten tenslotte
waar het pad begint?
Het wiel wentelt,
zegt de zenmeester,
daarom doe je verder,
elke dag als nieuw

DE BOOM

BROEDERS

We vellen de bomen niet
om de gazet,
papier voor op de plee
We slaan ze neer uit wraak,
dat we slechts bestaan
in ons papierachtige vel
Popjes die warrelen
aan een draad,
ikjes in hun cel
Maar zien wij de dingen klaar?
Hoe zou een lamp weten
dat ze schijnt,
wat is dat, elektriciteit?
Wat maakt dat bomen
(zo lijkt het)
aanspraak maken
op de eeuwigheid
en mij slechts tot bezoeker
in een wereld
die ik niet begrijp?
Maar wat als...
wij niet ter wereld komen,
maar d' eruit,
er van de grond af uit,
tot vrucht gekomen zaad?
Broeders,
zien wij de dingen klaar?

LICHAAM

'Hoor je me?', vroeg ze
'Ja', zei hij
Maar hij zat te midden
de dingen
en hoorde niets
Dat gebeurde vaak,
best vaak
Ze nam z'n hand
op zo'n manier
dat hij zich verbeeldde
weer te horen

Het was zondagavond
Hoe was het mogelijk?,
dacht ie
Hij dacht te waken met de geest
Hij dacht zoveel

Het is nochtans het lichaam,
wist zij, dat begeestert
En toen zijn hand bedeesd
ontwaakte in de hare,
lachte ze op 'n manier
die meer was dan waakzaam
en minder was
dan weten

Hij hoorde weer,
even

Tot maandag kwam,
steeds
tot maandag kwam

MIDLIFE

Stel:

je hebt wat je begeert,
verkeert in hoge sferen
zodat je bijna zweeft,
alles hebt gezien
snap je?

Je weet

Maar nu je weet,
hoe zou je je overgeven?
En je niet overgeven,
onaanraakbaar
schitteren op je wolk
van weten,
is dat wat je wil,
alle paden verlichten,
zelfs het hoge gras,
de halmen,
waar de krekels zingen?
En als het dat is wat je wil,
waarom zou het je verbazen
dat je met alle middelen
wordt bestreden?
Is dat niet hoe het gaat
met weten?

ZILVER

Nee

De macht van het woord

Nee

dat de dochter intoxiceert

Nee

schreeuwde ze,

de dochter,

begiftigd met het woord

Nein was het eigenlijk

We woonden in Wenen

en zij die twee was,

blafte

als een kampmeester

Nee!

Almaar blaffen

en de ouders beven

Daarna werd het beter:

namen geven aan de dingen

die je wilde

of waarop je spoog

‘Slapen Norah?’

‘Nee! Liedje zingen!’

Verslingerd was ze

aan het woord,

dat alles overwoekerde

Nooit meer zoeken, dacht ze vast

Vinden

En in plaats van proeven,

binden

Zoals haar veters

waar ze later zo op vloekte
toen ze de woorden vond
Groot worden met woorden
Groter, machtiger
dan kijken, ruiken,
horen
Groter dan de zinnen zelf
Dat dacht ze vast,
de dochter:
dat ze zilver had gevonden